

การดำเนินชีวิตคริสเตียน

ตอนที่ 4

การอาศัยอยู่ในพระคริสต์ในฐานะต้นองุ่นแท้

ข้อพระคัมภีร์: ยส.15:1, 4-5, 7; 1ยส.2:6, 27-28; 3:24; 4:13, 15; รม.8:4

I. องค์พระเยซูเจ้าตรัสว่า “เราเป็นต้นองุ่นแท้” — ยส.15:1ก; เทียบ วว.14:18:

1. ต้นองุ่นแท้ (พระบุตร) และกิ่งของต้นองุ่นนี้ (ผู้เชื่อทั้งหลายที่อยู่ในพระบุตร) ก็คือกายอินทรีย์ของพระเจ้าตรีเอกภาพที่อยู่ในแผนการบริหารของพระเจ้า.
2. กายอินทรีย์นี้ได้จำเริญเติบโตขึ้นด้วยความอุดมสมบูรณ์ของพระเจ้า และได้สำแดงชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ออกมา.

II. ในฐานะกิ่งที่อยู่ในต้นองุ่น เราก็คงอาศัยอยู่ในต้นองุ่นด้วย — ยส.15:4-5:

1. การอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเรื่องของการเข้าสนิท; ส่วนการอาศัยอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเรื่องของการสามัคคีธรรม — 1 กอ.1:9, 30.
2. การที่เราอาศัยอยู่ในพระคริสต์ในฐานะต้นองุ่นขึ้นอยู่กับมุมมองที่ชัดเจนของเราว่าเราเป็นกิ่งที่อยู่ในต้นองุ่น; เมื่อเรามองเห็นแล้วว่าเราเป็นกิ่งที่อยู่ในต้นองุ่น เราก็คงรักษาการสามัคคีธรรมระหว่างเรากับองค์พระผู้เป็นเจ้า — ยส.15:2.
3. การดำเนินชีวิตคริสเตียนคือการดำเนินชีวิตแห่งการอาศัยอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า — 1ยส.2:6, 27-28; 3:24; 4:13, 15.
4. การที่เราอาศัยอยู่ในพระคริสต์ก็คือเงื่อนไขของการที่พระองค์ทรงอาศัยอยู่ในเรา — ยส.15:5ก
5. ถ้าแยกจากต้นองุ่นแล้ว เราก็ไม่นับเป็นอะไร, ไม่มีอะไร, และทำอะไรไม่ได้เลย — ข้อ 5ข.
6. มีเพียงเมื่อกิ่งอาศัยอยู่ในต้นองุ่น ต้นองุ่นจึงสามารถกลายเป็นทุกสิ่งของกิ่งได้.

III. เราอาศัยอยู่ในพระคริสต์เพื่อให้พระองค์ทรงอาศัยอยู่ในเราโดยการใส่ใจต่อคำสอนทางภายในของการขลิบที่ครอบคลุมสรรพสิ่ง — 1ยส.2:27:

1. เราอาศัยอยู่ในการสามัคคีธรรมอันศักดิ์สิทธิ์ร่วมกับพระคริสต์โดยการมีประสบการณ์ต่อการชำระด้วยพระโลหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าและการปรับใช้พระวิญญาณแห่งการขลิบกับสิ่งที่เราเป็นทางภายใน — ยส.15:4-5; 1ยส.1:5, 7; 2:20, 27.
2. พระคริสต์ผู้เป็นศิระระคือผู้ถูกขลิบและผู้ทำการขลิบ ส่วนเราคืออวัยวะของพระองค์ ซึ่งรับสุขพระองค์เป็นการขลิบทางภายในเพื่อทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จเป็นจริง — ฮร.1:9; 3:14; 2กอ.1:21-22.
3. ในฐานะการเคลื่อนไหวและการทำงานของพระวิญญาณที่ผสมผสานรวมกันซึ่งอยู่ภายในเรา การขลิบนี้ได้นำพระเจ้ามาขลิบเข้าสู่เรา เพื่อเราจะถูกซาบซ่านไปด้วยพระเจ้า, ถือครองพระเจ้า, และเข้าใจความคิดของพระเจ้า; การขลิบนี้ได้นำเอาความคิดของพระคริสต์ผู้เป็นศิระระของพระกายมาสื่อสารให้กับอวัยวะของพระองค์โดยความรู้สึกทางภายใน ซึ่งก็คือความสำนึกทางภายในแห่งชีวิต — บพส.133; 1กอ.2:16; รม.8:6, 27.

IV. การอาศัยอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าคือการเป็นวิญญาณเดียวกันกับพระองค์ ซึ่งก็คือการมีชีวิตเป็นอยู่ในวิญญาณที่ผสมกลมกลืน — 1กอ.6:17:

1. ชาติของพันธสัญญาใหม่คือสองวิญญาณ — พระวิญญาณของพระเจ้าและวิญญาณของมนุษย์ — ที่ได้ผสมกลมกลืนเป็นวิญญาณเดียว — ข้อ 17; รม.8:4.
2. การเข้าสนิทของสองวิญญาณนี้คือข้อลับที่ลึกซึ้งที่สุดในพระคัมภีร์.
3. คำว่า “วิญญาณเดียว” บ่งชี้ถึงการผสมกลมกลืนระหว่างองค์พระผู้เป็นเจ้าในฐานะพระวิญญาณนั้นร่วมกับวิญญาณของเรา — 1กอ.6:17:
 - (1) วิญญาณ ซึ่งเป็นการผสมกลมกลืนระหว่างวิญญาณของเรากับพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าจนกลายเป็นวิญญาณเดียวนั้นเป็นทั้งพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าและวิญญาณของเรา — รม.8:4; 2กอ.3:17; 1กอ.15:45.
 - (2) ประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณทั้งหมดของเรา เช่น การสามัคคีธรรมที่เรามีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า, การอธิษฐานที่เรามีต่อ

พระองค์, และการที่เราดำเนินชีวิตร่วมกับพระองค์นั้น ล้วนอยู่ในวิญญานที่ผสมกลมกลืนนี้.

4. จุดศูนย์รวมแห่งแผนการบริหารของพระเจ้าคือวิญญานที่ผสมกลมกลืน ซึ่งก็คือพระวิญญานของพระเจ้าที่ได้ผสมกลมกลืนกับวิญญานของมนุษย์; ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงมุ่งหมายที่จะทำหรือกระทำให้สำเร็จครบถ้วนนั้นล้วนมีความเกี่ยวข้องกับจุดศูนย์รวมนี้ — อฟ.3:5, 9; 1:17; 2:22; 5:18; 6:18:
 - (1) เราสามารถมีประสบการณ์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าในฐานะผู้ครอบคลุมสรรพสิ่งได้ โดยการกลายเป็นวิญญานเดียวกันกับพระองค์ — 1กท.1:2, 24, 30; 2:7-8, 10; 3:11; 5:7-8; 10:3-4; 11:3; 12:12; 15:20, 23, 45, 47.
 - (2) เราสามารถมีประสบการณ์ต่อพระคริสต์และยึดพระคริสต์เป็นทุกสิ่งได้ เพราะเราได้กลายเป็นวิญญานเดียวกันกับพระองค์.
 - (3) สำหรับผู้ที่กลายเป็นวิญญานเดียวกันกับองค์พระผู้เป็นเจ้านั้น เขาย่อมได้รับการหล่อเลี้ยงอย่างหาที่สุดไม่ได้.
5. วิญญานที่ผสมกลมกลืนคือวิญญานที่กลายเป็นวิญญานเดียวกันกับพระเจ้า และเป็นเหมือนกับพระเจ้าในชีวิตและพระนิสัยของพระองค์ แต่ไม่มีส่วนในฐานะความเป็นพระเจ้าของพระองค์ — 1ยฮ.5:11; 2ปต.1:4:
 - (1) พระวิญญานของพระเจ้ากับวิญญานของมนุษย์ได้ผสมกลมกลืนเป็นหนึ่งอยู่ภายในเรา เพื่อเราจะสามารถดำเนินชีวิตกับมนุษย์พระเจ้าได้ คือการดำเนินชีวิตที่เป็นพระเจ้าแต่ก็เป็นมนุษย์ เป็นมนุษย์แต่ก็เป็นพระเจ้าด้วย — สด.2:20; ฟป.1:19-21n.
 - (2) การดำเนินชีวิตมนุษย์พระเจ้าคือการดำเนินชีวิตของสองวิญญานที่ได้เข้าสนิทและผสมกลมกลืนกันเป็นวิญญานเดียว.
6. การเป็นวิญญานเดียวกันกับองค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าเราอยู่ในพระองค์และพระองค์ก็อยู่ในเรา อีกทั้งเรากับพระองค์ก็เป็นหนึ่งเดียวกันในชีวิตด้วย — ยฮ.3:16; 1ยฮ.5:12.
7. ถ้าจะเป็นคริสเตียนที่ถูกต้อง เราต้องรู้ว่าวันนี้องค์พระเยซูเจ้าในฐานะการแปรสภาพที่เป็นรูปธรรมของพระเจ้าตรีเอกภาพ ทรงเป็นพระวิญญานนั้นที่อาศัยอยู่ในวิญญานของเราและผสมกลมกลืนกับวิญญานของเรา — 2กท.3:17; 1กท.15:45; 6:17.
8. พระคัมภีร์เรียกร้องให้เราดำเนินตามวิญญานที่ผสมกลมกลืน — รม.8:4:
 - (1) กุญแจที่จะไขทุกสิ่งนั้นถูกพบอยู่ในพระวิญญานองค์อัครราชผู้ทรงอยู่ในวิญญานที่บังเกิดใหม่ของเราและได้กลายเป็นวิญญานเดียวกันกับวิญญานของเรา.
 - (2) การมีชีวิตเป็นอยู่ในวิญญาน คือการยอมให้พระคริสต์เต็มเต็มและซาบซ่านเราจนกระทั่งพระองค์แผ่ซ่านเข้าสู่ทุกส่วนของเรา และถูกสำแดงผ่านตัวเรา — อฟ.3:17.
 - (3) การอาศัยอยู่ในกันและกันนั้น ยฮ.15:4-5 คือภาคปฏิบัติของการเป็นวิญญานเดียวกันกับองค์พระผู้เป็นเจ้า.

V. การอธิษฐานที่มีประสิทธิภาพเป็นผลลัพธ์มาจากการที่เราอาศัยอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคำของพระองค์อาศัยอยู่ในเรา — ข้อ 7:

1. การอธิษฐานคือการที่มนุษย์ร่วมมือและร่วมงานกับพระเจ้า ยอมให้พระเจ้าสำแดงตัวของพระองค์ผ่านมนุษย์ ดังนั้นจึงทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จสมบูรณ์; บุคคลที่อธิษฐานนั้นจะร่วมมือกับพระเจ้า, ทำงานร่วมกับพระเจ้า, และยอมให้พระเจ้าสำแดงตัวของพระองค์และความปรารถนาของพระองค์ออกมาจากภายในเขาและผ่านตัวเขา — รม.8:26-27; ยก.5:17:
 - (1) การอธิษฐานคือการหลั่งไหลระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ทั้งยังเป็นการติดต่อซึ่งกันและกันระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า.
 - (2) ความหมายสำคัญที่แท้จริงของการอธิษฐานคือการติดต่อกับพระเจ้าในวิญญานของเราและดูดซับตัวของพระเจ้าเอง — อฟ.6:18.
 - (3) หนทางที่จะมีประสบการณ์ต่อพระคริสต์ที่อาศัยอยู่ภายในและดำเนินชีวิตพระคริสต์คือการอธิษฐานอย่างจริงแท้ — กศ.1:27; 3:4; ฟป.1:20-21n.
 - (4) เราต้องการการอธิษฐานที่จะนำเราไปติดต่อกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งก็คือการอธิษฐานที่จะทำให้เราเป็นหนึ่งกับพระองค์ในวิญญานของเรา — 2ตธ.4:22; 1กท.6:17.
2. เมื่อเราอาศัยอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระคำของพระองค์อาศัยอยู่ในเรา ภายในเราก็จะมีความปรารถนาที่ออกมาจากพระ

คำของพระองค์ — ยช.15:7; 1ยช.5:14-15:

- (1) เราจะสัมผัสกับความรู้อีกขององค์พระผู้เป็นเจ้าและเข้าใจความมุ่งหมายของพระองค์; จากนั้นเราก็จะมีความปรารถนาของพระองค์อยู่ในเราอย่างเป็นปกติวิสัย.
- (2) ความปรารถนาของพระองค์จะกลายเป็นความปรารถนาของเรา, สิ่งที่พระองค์ทรงต้องการก็จะกลายเป็นสิ่งที่เราต้องการ, และเราก็จะอธิษฐานตามความปรารถนานี้.
- (3) องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานเช่นนี้ เพราะนี่เป็นผลลัพธ์จากการที่เราอาศัยอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าและให้พระคำของพระองค์อาศัยอยู่ในเรา.

VI. เมื่อเราอาศัยอยู่ในพระคริสต์และพระคริสต์ทรงอาศัยอยู่ในเรา เราก็จะสามารถมี การดำเนินชีวิตคริสตจักรได้ — ยช.15:4-5; 1 กธ.1:2, 9, 30; 12:27:

1. เราจะสามารถมี การดำเนินชีวิตคริสตจักรที่แท้จริงได้ก็ต่อเมื่อเราดำเนินชีวิตอยู่ในวิญญาณที่ผสมกลมกลืน; เราต้องคงอยู่ในวิญญาณที่ผสมกลมกลืนนี้เพื่อการดำเนินชีวิตคริสตจักร — 1:2; 12:27.
2. การดำเนินชีวิตคริสตจักรคือการดำเนินชีวิตที่รักซึ่งกันและกัน — ยช.15:12, 17.
3. เมื่อเราอาศัยอยู่ในพระคริสต์ผู้เป็นต้นอู่ เราที่มีส่วนในการสามัคคีธรรมที่ดีเลิศท่ามกลางผู้ที่เป็นกึ่งด้วยกับเรา — ข้อ 4-5; 1ยช.1:3-7.